

บันทึกการประชุม

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๒๖๕

วันพุธ ที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

กรรมการผู้มาประชุม คือ

๑. นายมีชัย ฤชุพันธุ์	ประธานกรรมการ
๒. นายสุพจน์ ไข่มุกด์	รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายอภิชาติ สุขัคคานนท์	รองประธานกรรมการ คนที่สอง
๔. นายจรูญ สิมเสถียร	โฆษกกรรมการ
๕. นายอุดม รัฐอมฤต	โฆษกกรรมการ
๖. นางกฤษณา สุมาวงศ์	กรรมการ
๗. นางจรี วิจิตรวาทการ	กรรมการ
๘. นายชาติชาย ณ เชียงใหม่	กรรมการ
๙. นายนิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย	กรรมการ
๑๐. นายธีรชัย ณ นคร	กรรมการ
๑๑. นายประพันธ์ นัยโกวิท	กรรมการ
๑๒. นายภัทร คำพิทักษ์	กรรมการ
๑๓. นายภูมรัตน์ ทักษาดิพงษ์	กรรมการ
๑๔. พลตรี วีระ โรจนนาค	กรรมการ
๑๕. นายศุภชัย ยาวะประภาษ	กรรมการ
๑๖. นายอมร วาณิชวิวัฒน์	กรรมการ
๑๗. นายอัษฎพร จารุจินดา	กรรมการ
๑๘. พลเอก อัฐพร เจริญพานิช	กรรมการ
๑๙. นายปรกรณ์ นิลประพันธ์	เลขานุการกรรมการ คนที่หนึ่ง
๒๐. นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง	เลขานุการกรรมการ คนที่สอง

ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

ผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

นายวราห์ แห่งพุ่ม

นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

นายนาถ ดวงวิชัย

ผู้บังคับบัญชาในกลุ่มงานประธานรัฐสภา

ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

นายเชษฐ โทณะวณิก

ผู้ชำนาญการประจำตัวกรรมการ

๑. นางสุภัทรา เชื้อรอด
๒. นางสาวฐิติพร วิชัยธนพัฒน์
๓. นายณัฐ มนอกุลอนันต์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑. นางสาวอัลจนา พึ่งเย็น	ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมายการเมืองการปกครอง
๒. นางสาวสุจิตตา มโหธร	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ
๓. นายวิษณุพล ฉวีวรรณ	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๕๐ นาฬิกา

เมื่อกรรมการมาครบองค์ประชุมแล้ว ประธานกรรมการได้กล่าวเปิดประชุมและดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม

ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม

คณะกรรมการมีมติเลื่อนรับรองบันทึกการประชุม

(บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑๐ วันจันทร์ ที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงครั้งที่ ๒๖๔ วันอังคาร ที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ อยู่ระหว่างการตรวจทานของคณะอนุกรรมการพิจารณาตรวจบันทึกการประชุมและรายงานการประชุม)

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องพิจารณา**พิจารณาแนวทางการจัดทำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ**

ประธานกรรมการกล่าวว่า เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๗๗ ของร่างรัฐธรรมนูญ ควรมีการรวบรวมและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญแต่ละฉบับ เพื่อเป็นเอกสารประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายต่อไป

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการประชาสัมพันธ์และสำรวจความคิดเห็นของประชาชน กล่าวว่า เรื่องการรวบรวมและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นนั้นคณะอนุกรรมการเล็งเห็นถึงความสำคัญในเรื่องดังกล่าว โดยเห็นว่านอกจากจะเป็นเอกสารประกอบการพิจารณาในการตรากฎหมายแล้ว ยังเป็นข้อมูลสำคัญในการสร้างความรู้ความเข้าใจกับสังคมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงได้มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการคณะอนุกรรมการประสานกับคณะอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็นร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ และคณะอนุกรรมการศึกษาและจัดทำข้อเสนอแนะประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ เพื่อรวบรวมและประมวลประเด็นสำคัญที่ได้จากการรับฟังความคิดเห็นตั้งแต่วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นมา จัดทำเป็นเอกสารประกอบการพิจารณาต่อไป

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการติดตามและรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน คณะอนุกรรมการ

ประชาสัมพันธ์และสำรวจความคิดเห็นของประชาชนควรนำข้อมูลที่คณะกรรมการติดตามและรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญได้รวบรวมไว้ไปจัดเก็บและประมวลประเด็นสำคัญต่อไปด้วย

ประธานกรรมการกล่าวว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับใดหากสามารถวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมายได้ก็ควรดำเนินการวิเคราะห์ ทั้งนี้ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเสร็จแล้ว ก็จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดินเป็นลำดับต่อไป อย่างไรก็ตาม เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดินในขณะนี้มีความขัดแย้งกันสองฉบับ คือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดินฉบับที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้เสนอ และร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดินฉบับที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้เสนอ จึงควรมีการเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทั้งสองฉบับว่าเหมือนหรือต่างกันอย่างไร

นายอัคร จารุจินดา กรรมการ กล่าวว่า เพื่อให้เกิดความละเอียดรอบคอบ คณะกรรมการควรนำร่างพระราชบัญญัติการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามาประกอบการพิจารณาด้วย

นายธิตินันท์ เชื้อบุญชัย กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ชี้แจงว่า คณะอนุกรรมการได้มีการพิจารณาหลักการของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเชื่อมโยงกับร่างพระราชบัญญัติการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. โดยเฉพาะเรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง การใช้จ่ายเงินของภาครัฐ ว่าเป็นไปตามระเบียบหรือไม่ และอยู่ในระหว่างการพิจารณาเรื่องผู้สอบบัญชี ซึ่งปัจจุบันมีผู้สอบบัญชีไม่เพียงพอกับหน่วยรับตรวจ ในเบื้องต้นจึงเสนอให้เอกชนสามารถเป็นผู้สอบบัญชีได้ในบางกรณี ทั้งนี้ คณะอนุกรรมการจะได้จัดทำสรุปผลการรับฟังความเห็นและผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการมาเสนอต่อคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาต่อไป

จากนั้นที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

มาตรา ๑๒๘

“มาตรา ๑๒๘ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยความผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในคดีร้ายแรงผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ โดยให้ส่งสำนวนการไต่สวนแจ้งไปยังบังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนหรือประธานกรรมการของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา เพื่อส่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออกต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้ส่งสำนวนการไต่สวนไปยังผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการถอดถอนจากตำแหน่งด้วย และให้ถือว่าเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ และห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ว่าตำแหน่งใด”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการสอบถามว่า ในกฎหมายที่เกี่ยวกับท้องถิ่นใช้คำว่า “ถอดถอน” หรือไม่ ถ้าใช้คำว่า “ถอดถอน” จะถอดถอนเมื่อใด และใครเป็นผู้ถอดถอน เพราะโดยหลักการแล้วการถอดถอนจะเหลือเฉพาะกรณีประชาชนเป็นผู้ถอดถอน

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ ชี้แจงว่า ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประชาชนเป็นผู้ถอดถอน ส่วนกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้อำนาจแก่นายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดในการสอบสวนและวินิจัยหรือมีคำสั่งให้ผู้บริหารท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่ง

ประธานกรรมการสอบถามว่า ในวรรคหนึ่งกรณีอื่น ๆ ที่ไม่ใช่กรณีร้ายแรงผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ได้มีการบัญญัติไว้หรือไม่ว่าเป็นการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ และการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ในวรรคนี้ไม่ได้เป็นความผิดอาญาใช่หรือไม่ เนื่องจากหากเป็นความผิดอาญาอาจสับสนกับความผิดต่อหน้าที่ในประมวลกฎหมายอาญาได้

นายภัทระ คำพิทักษ์ กรรมการ ในฐานะรองประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. สอบถามว่า ความว่า “ห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ว่าตำแหน่งใด” ในวรรคสอง ควรมีกำหนดระยะเวลาหรือไม่

ประธานกรรมการกล่าวว่า อาจต้องพิจารณาว่าโทษดังกล่าวมีความรุนแรงเกินไปหรือไม่ และเข้าซ้อนกับลักษณะต้องห้ามของนักการเมืองหรือไม่

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติรอการพิจารณาร่างมาตรา ๑๒๘

มาตรา ๑๒๙

“มาตรา ๑๒๙ เมื่อได้รับสำนวนการไต่สวนตามมาตรา ๑๒๗ หรือมาตรา ๑๒๘ แล้วให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนหรือประธานของคณะกรรมการบริหารงานบุคคล พิจารณาลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวน และให้ส่งคำสั่งลงโทษให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการกล่าวว่า ขอให้ฝ่ายเลขานุการคณะอนุกรรมการพิจารณาข้อสังเกตของคณะกรรมการในร่างมาตรา ๑๒๗ วรรคสอง

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติรอการพิจารณาร่างมาตรา ๑๒๙

มาตรา ๑๓๐

“มาตรา ๑๓๐ หากผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนหรือคณะกรรมการบริหารงานบุคคลผู้ใดละเลยไม่ดำเนินการตามมาตรา ๑๒๙ ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนหรือประธานกรรมการของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือผิดกฎหมาย ตามกฎหมายหรือระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา”

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่ง ไม่ดำเนินการทางวินัยหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช.เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้เสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการตามที่เห็นสมควรหรือในกรณีจำเป็น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะสั่งให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือคณะกรรมการอื่น ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือคณะกรรมการที่ทำหน้าที่บริหารรัฐวิสาหกิจ หรือผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณี พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้”

ประเด็นการพิจารณา

นายภัทรธำ คำพิทักษ์ กรรมการ ในฐานะรองประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. สอบถามว่า ประธานกรรมการของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลไม่อยู่ภายใต้วินัยข้าราชการจะลงโทษอย่างไร

ประธานกรรมการตั้งข้อสังเกตว่า ประธานกรรมการของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลในวรรคหนึ่งหมายถึงหน่วยงานใด หมายความว่ารวมถึงคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) คณะกรรมการอัยการ (ก.อ.) คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.) ด้วยหรือไม่ และในวรรคสอง หมายความว่า “พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้” เป็นการเปิดโอกาสให้ใช้ดุลพินิจว่าจะพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปหรือไม่ก็ได้ จึงอาจเกิดปัญหาขึ้นได้

นายอุดม รัฐอมฤต โฆษกกรรมการ ตั้งข้อสังเกตว่า ในบางกรณีเป็นมติของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลไม่ได้เป็นความเห็นของประธานกรรมการของคณะกรรมการบริหารงานบุคคล จะดำเนินการอย่างไร

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติรื้อการพิจารณาร่างมาตรา ๑๓๐

มาตรา ๑๓๑

“มาตรา ๑๓๑ ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษตามมาตรา ๑๒๗ หรือมาตรา ๑๒๘ จะใช้สิทธิอุทธรณ์ ดุลพินิจในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับผู้ถูกกล่าวหาต่างๆ ก็ได้ ทั้งนี้ ต้องใช้สิทธิดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งดังกล่าว”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการกล่าวว่า ความในร่างมาตรานี้ตั้งอยู่บนสมมติฐานว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความรอบคอบรัดกุม มีความรู้ความสามารถสูง และเที่ยงธรรม หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีคุณสมบัติตามที่ตั้งสมมติฐานไว้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดก็ควรต้องพิจารณา ทบทวนใหม่ได้

นายอุดม รัฐอมฤต โฆษกกรรมการ ตั้งข้อสังเกตว่า ความในร่างมาตรา ๑๓๑ ยังขาดเนื้อหาในส่วนที่เกี่ยวกับผู้มีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอน

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติรื้อการพิจารณาร่างมาตรา ๑๓๑

มาตรา ๑๓๒

“มาตรา ๑๓๒ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาหน้าคดีไปฟ้องต่อศาลปกครองสืบเนื่องจากการถูกลงโทษทางวินัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรจะยื่นคำร้องสอดเข้าไปในคดีเพื่อเป็นคู่ความฝ่ายที่สามเพื่อยังให้ได้รับความคุ้มครอง คຸ້ມครอง หรือบังคับตามสิทธิและอำนาจหน้าที่ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพก็ได้”

ประเด็นการพิจารณา

นางชื่นสมน นิวาทวงษ์ ประธานอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า ความในร่างมาตรานี้ นำมาจากมาตรา ๕๗ ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ไม่ได้เป็นคู่ความใช้สิทธิเข้าร้องสอดได้

ประธานกรรมการกล่าวว่า หากจะให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับความคุ้มครองในสิ่งที่ตนได้วินิจฉัยไปก็ควรกำหนดไว้ เสนอแก้ไขเพิ่มเติมในลักษณะว่า ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาหน้าคดีไปฟ้องต่อศาลปกครองเพราะถูกลงโทษตามมาตรา ๑๒๗ ให้ศาลปกครองแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีสิทธิยื่นคำร้องได้เช่นเดียวกับผู้ถูกฟ้องคดี ทั้งนี้ ในการใช้ถ้อยคำควรต้องใช้ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

นายภัทร คำพิทักษ์ กรรมการ ในฐานะรองประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. กล่าวว่า ควรต้องตรวจสอบด้วยว่าร่างมาตรา ๑๓๒ ขัดกับร่างมาตรา ๔๒ หรือไม่

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติรื้อการพิจารณาร่างมาตรา ๑๓๒

มาตรา ๑๓๓

“มาตรา ๑๓๓ ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐผู้ใด มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนตามมาตรา ๒๔ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ และแจ้งผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบต่อไป และให้ผู้นั้นรับผิดชอบทางอาญาด้วย

ถ้าการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่ง เป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรือพนักงานไต่สวน ให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการกล่าวว่า ควรบัญญัติเพิ่มบทกำหนดโทษกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรือหัวหน้าพนักงานไต่สวน ไม่ดำเนินการภายในกำหนดเวลาโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือออกคำสั่งโดยไม่ชอบ ก็ควรได้รับโทษเช่นเดียวกับบุคคลตามร่างมาตรานี้

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติรื้อการพิจารณาร่างมาตรา ๑๓๓

ส่วนที่ ๕ การดำเนินคดีกรณีจิตใจไม่เย็นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน

“ส่วนที่ ๕

การดำเนินคดีกรณีจิตใจไม่เย็นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน”

ประเด็นการพิจารณา

- ไม่มี -

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติเห็นชอบชื่อส่วนที่ ๕ การดำเนินคดีกรณีจิตใจไม่เย็นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน โดยไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓๔

“มาตรา ๑๓๔ เมื่อปรากฏว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ใดจิตใจไม่เย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด หรือจิตใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้เสนอเรื่องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัย กรณีเป็นบุคคลตามมาตรา ๙๔ (๑) (๒) (๓) และ (๔) เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดให้เป็นตำแหน่งที่ต้องยื่นบัญชี และ

(๒) ให้เสนอเรื่องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเพื่อวินิจฉัย กรณีเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นที่ไม่อยู่ในเขตอำนาจศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ให้ผู้ว่าคดี ป.ป.ช. มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลหรือว่าความ หรือดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาวินิจฉัย

ในการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคหนึ่งให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑๕ มาใช้บังคับ และห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ว่าจะเป็นตำแหน่งใดเป็นเวลาห้าปี”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการตั้งข้อสังเกตว่า ความในวรรคสองได้บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๑๑๔ ซึ่งเป็นบทรวมแล้วหรือไม่ และความในวรรคสามซ้ำซ้อนกับความในร่างมาตรา ๑๐๔ หรือไม่ นอกจากนี้ ควรบัญญัติบทยกเว้นกรณีบุคคลตามร่างมาตรานี้หลงลืมไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินซึ่งมีจำนวนไม่เกินร้อยละห้า ให้ถือว่าไม่มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น

นายภัทร คำพิทักษ์ กรรมการ ในฐานะรองประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. แสดงความเห็นว่า เมื่อพิจารณาถึงการแบ่งหมวดต่างๆ ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เห็นว่า เนื้อหาบางมาตรายังไม่สอดคล้องกับชื่อหมวด ซึ่งความในร่างมาตรา ๑๓๔ ควรบัญญัติไว้ในหมวด ๓ การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน น่าจะมีความเหมาะสมมากกว่า

ประธานกรรมการกล่าวว่า การแบ่งหมวดต่างๆ ที่บัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ควรบัญญัติเนื้อหาตามมาตราให้มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับการแบ่งหมวดตามฐานความผิดในแต่ละฐานความผิด แล้วจึงบัญญัติเนื้อหาเป็นรายมาตราเกี่ยวกับฐานความผิดในหมวดนั้นๆ

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติรื้อการพิจารณาร่างมาตรา ๑๓๔

มาตรา ๑๓๕

“มาตรา ๑๓๕ ผู้ดำรงตำแหน่งการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ให้ถือเป็นการฝ่าฝืนทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงหรือเป็นความผิดวินัยแล้วแต่กรณี เว้นแต่เป็นข้อผิดพลาดเล็กน้อย หรือมิได้มีเจตนากระทำผิด”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการกล่าวว่า ในกรณีที่มีการกระทำเป็นความผิดทางอาญาแต่ร่างมาตรา ๑๓๕ ไม่ถือว่าเป็นความผิดวินัย ต้องบัญญัติข้อยกเว้นไว้ในลักษณะเดียวกับร่างมาตรา ๑๓๔

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติรื้อการพิจารณาร่างมาตรา ๑๓๕

ส่วนที่ ๖ การฝ่าฝืนทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง**หรือบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ**

“ส่วนที่ ๖

การฝ่าฝืนทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

หรือบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ”

ประเด็นการพิจารณา

- ไม่มี -

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติเห็นชอบข้อที่ส่วนที่ ๖ การฝ่าฝืนทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงหรือบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ โดยไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓๖

“มาตรา ๑๓๖ ในกรณีมีการเข้าชื่อกล่าวหาบุคคลตามมาตรา ๕๖ ว่ามีการกระทำฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจริยธรรมอย่างร้ายแรงและเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้ว หากมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เห็นว่าผู้นั้นมีพฤติกรรมหรือกระทำความผิดตามที่ไต่สวน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอเรื่องต่อศาลฎีกาเพื่อวินิจฉัย

เมื่อศาลฎีกาประทับฟ้องตามวรรคหนึ่งให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑๕ มาใช้บังคับ

การเสนอเรื่องต่อศาลฎีกาตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจมอบหมายให้ผู้ว่าคดี ป.ป.ช. ดำเนินคดีในศาลแทนก็ได้”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการกล่าวว่า ความที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๑๓๖ อาจเป็นการบัญญัติที่ซ้ำซ้อนกับความที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๑๑๔

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติรื้อการพิจารณาร่างมาตรา ๑๓๖

มาตรา ๑๓๗

“มาตรา ๑๓๗ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้จัดทำโครงการหรืออนุมัติหรือจัดสรรเงินงบประมาณ โดยรู้ว่าการดำเนินการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๔ วรรคหนึ่งและวรรคสอง เกี่ยวกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย หรือการเสนอ การแปรญัตติ หรือการกระทำด้วยประการใดๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการ มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการสอบสวนเป็นทางลับโดยพลัน

การสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการตั้งข้อสังเกตว่า ความที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๑๓๗ การเริ่มไต่สวนนั้น ต้องเริ่มต้นการไต่สวนเมื่อปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า มีการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนร่างมาตรา ๑๔๔ ก็ให้ดำเนินการไต่สวนโดยพลัน ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้แจ้งข้อมูลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ ซึ่งต้องดำเนินการไต่สวนโดยไม่เปิดเผยชื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้แจ้งข้อมูล และให้กำหนดอายุความในการไต่สวนเรื่องดังกล่าวไว้ให้มีอายุความยี่สิบปีนับแต่วันเกิดเหตุ ทั้งนี้ ควรบัญญัติบทกำหนดโทษสำหรับกรณีที่มีการเปิดเผยชื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐที่แจ้งข้อมูลแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้มีโทษใกล้เคียงกับโทษประหารชีวิต

นายอัคร จารุจินดา กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ แสดงความเห็น ว่า ร่างมาตรา ๑๓๗ บัญญัติให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนเรื่องดังกล่าวเฉพาะกรณีที่มีเจ้าหน้าที่ของรัฐมาร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เท่านั้น ซึ่งเจตนารมณ์ที่แท้จริงในการไต่สวนฐานความผิดเกี่ยวกับการจัดทำโครงการหรืออนุมัติหรือจัดสรรงบประมาณโดยทุจริตนั้น ไม่ว่าจะมีส่วนมาแจ้งข้อมูลการทุจริตต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบเอง ก็ต้องดำเนินการไต่สวนเรื่องดังกล่าวทุกกรณี

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติรื้อการพิจารณาร่างมาตรา ๑๓๗

มาตรา ๑๓๘

“มาตรา ๑๓๘ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการสอบสวนแล้ว เห็นว่ากรณีมีมูล ให้เสนอความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อดำเนินการต่อไป และให้นำความในมาตรา ๑๓๖ วรรคสาม มาใช้บังคับ

เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจัดทำโครงการหรืออนุมัติหรือจัดสรรเงินงบประมาณโดยรู้ว่าการดำเนินการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๔๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ถ้าได้บันทึกข้อโต้แย้งไว้เป็นหนังสือหรือมีหนังสือแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ ให้พ้นจากความรับผิดชอบ

การเรียกเงินคืนกรณีฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๔ วรรคสามหรือวรรคสี่ ให้กระทำไต่ภายในยี่สิบปีนับแต่วันที่มีการจัดสรรงบประมาณนั้น”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการตั้งข้อสังเกตว่า ความที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๑๓๘ วรรคหนึ่ง อาจเป็นการบัญญัติที่ซ้ำซ้อนกับร่างมาตรา ๑๑๔ นอกจากนี้ ความในร่างมาตรา ๑๓๘ ควรบัญญัติให้เจ้าหน้าที่ที่กลับใจให้การเป็นพยานให้พ้นจากความรับผิดชอบด้วย

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติรอการพิจารณาร่างมาตรา ๑๓๘

มาตรา ๑๓๙

“มาตรา ๑๓๙ ไม่ว่าจะกรณีจะเป็นประการใด คณะกรรมการ ป.ป.ช. และศาลรัฐธรรมนูญหรือบุคคลใดจะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้แจ้งตามมาตรา ๑๓๗ และมาตรา ๑๓๘ มิได้”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการตั้งข้อสังเกตว่า การเปิดเผยข้อมูลของผู้แจ้งตามร่างมาตรา ๑๓๗ และร่างมาตรา ๑๓๘ ควรบัญญัติโทษสำหรับบุคคลที่เปิดเผยชื่อผู้แจ้งหรือไม่

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติรอการพิจารณาร่างมาตรา ๑๓๙

ส่วนที่ ๗ การเพิกถอนสิทธิหรือการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

“ส่วนที่ ๗

การเพิกถอนสิทธิหรือการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง”

ประเด็นการพิจารณา

- ไม่มี -

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติเห็นชอบชื่อส่วนที่ ๗ การเพิกถอนสิทธิหรือการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง โดยไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔๐

“มาตรา ๑๔๐ ในกรณีที่มีการกระทำความผิดที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ของรัฐ และปรากฏข้อเท็จจริงตามคำร้องหรือคำกล่าวหา การตรวจสอบหรือการไต่สวนว่า การกำหนดนโยบาย หรือการออกข้อกำหนดที่มีลักษณะเป็นการออกกฎโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย การพิจารณาอนุมัติ อนุญาต หรือการอื่นใด เป็นเหตุให้รัฐเกิดความเสียหายในลักษณะเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยมิชอบ หรือส่อว่ามีการใช้อำนาจ ไปในทางทุจริต หรือมีลักษณะเป็นการให้สัญญาสัมปทานที่เป็นการผูกขาด ตัดตอน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เพื่อเพิกถอนการกระทำดังกล่าวได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หัวหน้าส่วนราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ใช้อำนาจหน้าที่ไปในทางมิชอบโดยการอนุมัติ อนุญาต หรือการออกคำสั่ง หรือให้ประโยชน์แก่บุคคลใดที่มีลักษณะเป็นการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติหรือการออกเอกสารสิทธิที่ดินอันเป็นการกระทำโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือการที่หน่วยงานของรัฐละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการกล่าวว่า ความที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๑๔๐ เป็นการบัญญัติให้อำนาจแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มากเกินไป นอกจากนี้ ตั้งข้อสังเกตความตอนท้ายที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๑๔๐ วรรคสอง ความว่า “...หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร” กล่าวคือ หากมีบุคคลตามร่างมาตรา ๑๔๐ วรรคสอง ปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรจะมีการดำเนินการอย่างไรต่อไป

นายภัทร คำพิทักษ์ กรรมการ ในฐานะรองประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. แสดงความเห็น ว่า ร่างมาตรา ๑๔๐ น่าจะมีเจตนารมณ์เพื่อป้องกันมิให้มีการทุจริตในเชิงนโยบาย ซึ่งการตรวจสอบในเชิงนโยบายคณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรมีอำนาจในการตรวจสอบเรื่องดังกล่าวหรือไม่

นางจรี วิจิตรวาทการ กรรมการ แสดงความเห็น ว่า ความในร่างมาตรา ๑๔๐ วรรคหนึ่ง อาจมีความมุ่งหมายเพื่อแก้ปัญหาที่เคยเกิดขึ้นในอดีต กล่าวคือ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ให้ความเห็นและท้วงติงเกี่ยวกับโครงการของรัฐบาลว่าเป็นโครงการที่ไม่เหมาะสมอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศได้ แต่รัฐบาลไม่ให้ความสนใจกับความเห็นและข้อท้วงติงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังนั้น จึงอาจเป็นที่มาในการบัญญัติร่างมาตรา ๑๔๐ นอกจากนี้ ความที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๑๔๐ วรรคสอง เหตุใดจึงบัญญัติให้ความสำคัญกับการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติหรือการออกเอกสารสิทธิที่ดินเท่านั้น ซึ่งในความเป็นจริงการแสวงหาประโยชน์โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น อาจเป็นการแสวงหาประโยชน์จากสิ่งอื่นใด นอกจากทรัพยากรธรรมชาติหรือการออกเอกสารสิทธิที่ดินก็ได้

ประธานกรรมการเสนอให้ย้อนกลับไปตั้งข้อสังเกตในร่างมาตรา ๓๘ โดยเพิ่มข้อสังเกตว่า ให้บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เริ่มการไต่สวนในกรณีที่กรรมการ ป.ป.ช. คนใดทราบหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิด คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็มีหน้าที่ที่ต้องนำเรื่องดังกล่าวมาดำเนินการไต่สวนด้วย

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติรื้อการพิจารณาร่างมาตรา ๑๔๐

มาตรา ๑๔๑

“มาตรา ๑๔๑ ในกรณีที่มีการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐและปรากฏข้อเท็จจริงตามคำร้องของผู้มีส่วนได้เสียว่าเจ้าหน้าที่ในหน่วยของรัฐมีพฤติการณ์ในการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐและเป็นเหตุที่อาจทำให้เกิดความเสียหายต่อหน่วยงานของรัฐนั้น หรือมีลักษณะของการกระทำที่เป็นการเอื้อประโยชน์ต่อภาคเอกชน หรือมีการจัดซื้อจัดจ้างที่แพงเกินความเป็นจริงหรือการเปิดเผยมาราคากลางโดยไม่สมเหตุสมผลโดยมุ่งหมายเพื่อมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม หรือในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในการอนุมัติ การพิจารณาหรือการดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสนอราคาอันมีลักษณะเป็นความผิดตามกฎหมาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อเพิกถอนการกระทำ หรือยกเลิกการเสนอราคาในครั้งนั้นได้ และให้มีอำนาจในการเรียกค่าเสียหายกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเสนอราคาดังกล่าวได้ด้วย

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับกับกรณีที่มีการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐและได้มีการทำสัญญา กับหน่วยงานของรัฐไปแล้วด้วย”

ประเด็นการพิจารณา

นายอัชพร จารุจินดา กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า ความที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๑๔๑ มิได้บัญญัติให้มีความเชื่อมโยงถึงการกระทำ

ที่เป็นการทุจริตว่าจะมีการดำเนินคดีความผิดฐานทุจริตอย่างไร แต่กลับบัญญัติให้ใช้กระบวนการพิจารณาของศาลปกครองไปเพิกถอนการกระทำ โดยมีได้บัญญัติว่าจะต้องดำเนินคดีในความผิดฐานทุจริตด้วยหรือไม่

ประธานกรรมการกล่าวว่า ความที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๑๔๑ จะเป็นบทบัญญัติที่ส่งผลทำให้การทำงานในระบบราชการติดขัดไม่กล้าทำงาน เนื่องจากเกรงว่าจะเป็นการกระทำที่ขัดกับกฎหมาย ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรดำเนินการไต่สวนเฉพาะกรณีที่มีลักษณะของการกระทำที่มีความชัดเจนว่าเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่จึงจะดำเนินการไต่สวน โดยต้องบัญญัติในเรื่องหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้มีความรัดกุม และไม่เป็นการใช้อำนาจตามอำเภอใจ

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติรอกการพิจารณาร่างมาตรา ๑๔๑

มาตรา ๑๔๒

“มาตรา ๑๔๒ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ข้อกล่าวหาใดมีมูลความผิดตามมาตรา ๗๔ นอกจากการดำเนินการตามมาตรา ๑๐๖ หรือมาตรา ๑๒๗ แล้วหากปรากฏข้อเท็จจริงในการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้อนุมัติหรืออนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือออกเอกสารสิทธิแก่บุคคลใดไปโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษาให้ยกเลิกหรือเพิกถอนสิทธิหรือเอกสารสิทธิที่ผู้ถูกกล่าวหาได้อนุมัติหรืออนุญาตด้วย ทั้งนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันได้รับรายงานดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยงานต้นสังกัดไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๓๐ มาใช้บังคับ เพื่อดำเนินการทางวินัยกับผู้บังคับบัญชาด้วยโดยอนุโลมและอาจต้องรับโทษทางอาญาด้วย แล้วแต่กรณี”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการกล่าวว่า การบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการตรวจสอบในเรื่องการอนุมัติหรืออนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือออกเอกสารสิทธิแก่บุคคลใดไปโดยมิชอบด้วยกฎหมายเป็นการบัญญัติที่ให้อำนาจแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มากเกินไป

นายภัทระ คำพิทักษ์ กรรมการ ในฐานะรองประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ขอหารือต่อที่ประชุมว่า ในประเด็นเกี่ยวกับการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ซึ่งเมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้มีรูปแบบในการบัญญัติกฎหมายด้วยวิธีการอ้างเลขมาตราที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญมาบัญญัติไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญเพื่อเป็นการรองรับอำนาจตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติ ดังนั้น วิธีการบัญญัติดังกล่าวน่าจะเป็นแนวทางในการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ซึ่งเป็นการบังคับไม่ให้มีการแก้ไขกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญให้ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ

ประธานกรรมการกล่าวว่า วิธีการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญนั้น สามารถกระทำได้สองวิธี กล่าวคือ วิธีการร่างที่อ้างเลขมาตราที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญมาบัญญัติไว้ในกฎหมายลูก วิธีการดังกล่าวมีข้อเสีย คือ หากรัฐธรรมนูญถูกยกเลิกกฎหมายลูกดังกล่าวจะไม่มีผลบังคับใช้ และวิธีการร่างที่นำเอาถ้อยคำที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญมาบัญญัติไว้ในกฎหมายลูก วิธีการดังกล่าวมีข้อดี คือ หากรัฐธรรมนูญ

ถูกยกเลิก กฎหมายลูกก็ยังมีผลใช้บังคับได้ต่อไป และหากมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญในเรื่องดังกล่าวให้มีเนื้อหาแตกต่างไปจากเดิม ก็ยังสามารถแก้ไขกฎหมายลูกให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมได้

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติรอการพิจารณาร่างมาตรา ๑๔๒

มาตรา ๑๔๓

“มาตรา ๑๔๓ ในการฟ้องคดีปกครองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอื่น เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แต่งตั้งผู้ว่าคดี ป.ป.ช. เพื่อดำเนินคดีแทนแล้ว ให้ผู้ว่าคดี ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินคดีในชั้นศาลได้”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการตั้งข้อสังเกตว่า ความที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๑๔๓ อาจเป็นการบัญญัติที่ซ้ำซ้อนกันกับร่างมาตรา ๑๑๔

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติรอการพิจารณาร่างมาตรา ๑๔๓

หมวด ๕ การเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“หมวด ๕

การเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปรามการทุจริต”

ประเด็นการพิจารณา

- ไม่มี -

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติเห็นชอบชื่อหมวด ๕ การเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔๔

“มาตรา ๑๔๔ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าคดีใดสมควรจัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือแก่ผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ การร่ำรวยผิดปกติ หรือข้อมูลอื่นอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการให้มีมาตรการในการคุ้มครองบุคคลดังกล่าว โดยให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นพยานที่มีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็นด้วยว่าสมควรใช้มาตรการทั่วไปหรือมาตรการพิเศษตามกฎหมายดังกล่าวสำหรับบุคคลเหล่านั้นด้วย

ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือสามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลดังกล่าว เพราะมีการกระทำผิดอาญาโดยเจตนา เนื่องจากการดำเนินการหรือการให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้บุคคลนั้นมีสิทธิยื่นคำร้องต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อขอรับค่าตอบแทนเท่าที่จำเป็นและสมควรตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาดังกล่าว”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการตั้งข้อสังเกตว่า การคุ้มครองพยานตามความที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๑๔๔ วรรคหนึ่ง ความว่า “ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการให้มีมาตรการในการคุ้มครองบุคคลดังกล่าว” ในกรณีการคุ้มครองพยานดังกล่าวจะให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งต่อหน่วยงานใดเพื่อดำเนินการคุ้มครองพยาน และเหตุใดคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ดำเนินการคุ้มครองพยานเสียเอง เนื่องจากการแจ้งไปยังหน่วยงานอื่นเพื่อขอให้คุ้มครองพยานเท่ากับเป็นการเปิดเผยตัวพยาน อาจทำให้พยานไม่ได้รับความปลอดภัย นอกจากนี้ ตั้งข้อสังเกตความที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๑๔๔ วรรคสอง ว่าในกรณีที่พยานได้เสียชีวิตไปแล้วอันเนื่องมาจากการมาเป็นพยานให้กับคณะกรรมการ ป.ป.ช. เหตุใดจึงบัญญัติให้บุคคลที่ตายไปแล้วมาร้องขอค่าตอบแทน ซึ่งในความเป็นจริงบุคคลที่ตายไปแล้วไม่สามารถมายื่นคำร้องขอค่าตอบแทนตามร่างมาตรา ๑๔๔ วรรคสอง ได้ ดังนั้น ในกรณีที่พยานเสียชีวิตไม่ควรบัญญัติให้เป็นสิทธิเฉพาะตัวในการเรียกร้องค่าตอบแทน

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติรื้อการพิจารณาร่างมาตรา ๑๔๔

มาตรา ๑๔๕

“มาตรา ๑๔๕ ในการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีที่มีการกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายผิดปกติ หรือการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินหรือหนี้สินของบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หากผู้ใดซื้อของ แจ้างเบาะแส หรือให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกตรวจสอบ รวมทั้งตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และการซื้อของ แจ้างเบาะแส หรือให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นผลให้ทรัพย์สินที่ร้ายผิดปกติ หรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้นตกเป็นของแผ่นดินโดยคำสั่งถึงที่สุดของศาลแล้ว ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินสินบนตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจจัดให้มีรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือจัดให้มีเงินสินบนแก่บุคคลตามมาตรา ๑๔๔ แล้วแต่กรณี จากกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือจากงบประมาณที่ได้รับจัดสรร ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด”

ประเด็นการพิจารณา

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง เลขาธิการกรรมการ คนที่สอง ตั้งข้อสังเกตว่า เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้บัญญัติให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. เฉพาะความที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๑๔๕ วรรคสอง เท่านั้น ซึ่งการบัญญัติถึงรายละเอียดของการได้รับเงินสินบนตามความที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง นั้น อาจเป็นการบัญญัติกฎหมายที่มีความหมายแคบเกินไป ดังนั้น ความที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๑๔๕ วรรคสอง ก็เพียงพอที่จะมีความหมายครอบคลุมเงื่อนไขต่างๆ ของการได้รับเงินสินบนอยู่แล้ว โดยสามารถกำหนดวิธีการและเงื่อนไขในการได้รับเงินสินบนตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ประธานกรรมการกล่าวว่า ควรบัญญัติความในร่างมาตรา ๑๔๕ โดยให้สิทธิแก่บุคคลตามร่างมาตรา ๑๔๔ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง เป็นผู้มิสิทธิได้รับรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใด หรือได้รับเงินสินบน นอกจากนี้ ความที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๑๔๕ นั้น จะต้องพิจารณาถึงเรื่องหลักเกณฑ์ของการจ่ายเงินสินบนว่าปัจจุบันมีวิธีการจ่ายเงินสินบนอย่างไร และมีระเบียบในเรื่องดังกล่าวกำหนดไว้หรือไม่

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติรื้อการพิจารณาร่างมาตรา ๑๔๕

มาตรา ๑๔๖

“มาตรา ๑๔๖ ในกรณีที่บุคคลตามมาตรา ๑๔๔ วรรคหนึ่ง เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการดำเนินการหรือให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลของบุคคลดังกล่าว เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างยิ่ง และสมควรได้รับยกย่องให้เป็นแบบอย่างแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนโดยทั่วไป ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือน และระดับตำแหน่งให้แก่บุคคลนั้นตามอำนาจหน้าที่”

ประเด็นการพิจารณา

นางชีนุสมน นิวาทวงษ์ ประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า ร่างมาตรา ๑๔๖ เป็นการนำหลักการเดิมที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาบัญญัติและได้เพิ่มหลักการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือน และระดับตำแหน่งให้แก่บุคคลนั้นตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งเดิมเป็นการเสนอให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้พิจารณา

ประธานกรรมการกล่าวว่า ในความเป็นจริงเจ้าหน้าที่ของรัฐที่แจ้งเบาะแสหรือให้ข้อมูลแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้บังคับบัญชามักไม่ค่อยให้การยกย่องเจ้าหน้าที่คนดังกล่าว ดังนั้น ถ้าจะให้รางวัลหรือยกย่องเจ้าหน้าที่ของรัฐ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรเป็นผู้ให้รางวัลหรือยกย่องเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยตัวเองน่าจะเหมาะสมกว่า

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติรื้อการพิจารณาร่างมาตรา ๑๔๖

มาตรา ๑๔๗

“มาตรา ๑๔๗ ในกรณีที่บุคคลตามมาตรา ๑๔๔ วรรคหนึ่ง เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเมื่อบุคคลนั้นร้องขอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าหากยังคงปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดเดิมต่อไป อาจถูกกลั่นแกล้งหรือได้รับการปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม อันเนื่องจากการกล่าวหาหรือการให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลนั้นและคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า มีพยานหลักฐานเบื้องต้นอันควรเชื่อได้ว่าน่าจะมีเหตุดังกล่าว ให้เสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้ได้รับความคุ้มครองหรือมีมาตรการอื่นใดตามที่เห็นสมควรต่อไป และอาจเสนอให้มีการกำหนดตำแหน่งและสิทธิประโยชน์อื่น เพื่อคุ้มครองบุคคลนั้นในหน่วยงานของรัฐอื่นที่ไม่ต่ำกว่าระดับและตำแหน่งที่บุคคลดังกล่าวเคยดำรงตำแหน่งอยู่เดิม”

ประเด็นการพิจารณา

นางชีนุสมน นิวาทวงษ์ ประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า ร่างมาตรา ๑๔๗ เป็นการนำเอาหลักการเดิมที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาบัญญัติ แต่ได้เพิ่มความ

ในตอนท้ายที่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจเสนอให้มีการกำหนดตำแหน่งและสิทธิประโยชน์อื่น เพื่อคุ้มครองบุคคลนั้นในหน่วยงานของรัฐอื่นที่ไม่ต่ำกว่าระดับและตำแหน่งที่บุคคลดังกล่าวเคยดำรงตำแหน่งอยู่เดิม

นางจรี วิจิตรวาทการ กรรมการ กล่าวว่ ในทางปฏิบัติที่ผ่านมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. เคยแก้ไข ปัญหาเรื่องดังกล่าวด้วยวิธีการรับโอนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่โดนกลั่นแกล้งมาสังกัดสำนักงาน ป.ป.ช. แต่วิธีการดังกล่าวเป็นการแก้ไขปัญหาที่ปลายเหตุ ประกอบกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่โอนมานั้นไม่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานอีกด้วย

ประธานกรรมการกล่าวว่า วิธีที่ดีที่สุดในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวตามที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๑๔๗ คือ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องดำเนินการไต่สวนด้วยวิธีการที่ไม่เปิดเผยชื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ให้เบาะแสหรือ ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการพิจารณาไต่สวน

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติรื้อการพิจารณาร่างมาตรา ๑๔๗

มาตรา ๑๔๘

“มาตรา ๑๔๘ บุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหา รายใดซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิดกับ เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใดซึ่งเป็น ผู้ถูกกล่าวหา รายอื่น หากได้ให้อภัยค่า หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญในการที่จะใช้เป็น พยานหลักฐานในการวินิจฉัยชี้มูลการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐรายอื่นหรือผู้ถูกกล่าวหา รายอื่นนั้นและ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรจะกันผู้นั้นไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดีก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้กันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นบุคคลตามวรรคหนึ่งไว้เป็น พยานแล้ว ห้ามมิให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการทางวินัยกับบุคคลซึ่งถูกกันไว้ เป็นพยานนั้น และอาจได้รับความช่วยเหลือได้ตามสมควรจนคดีถึงที่สุด

การคุ้มครองตามวรรคสอง ย่อมได้รับความคุ้มครองทั้งตำแหน่งของพยานที่ดำรงอยู่และการเลื่อน ชั้นเงินเดือนรวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นด้วย เว้นแต่บุคคลนั้นไม่สมควรได้รับการคุ้มครอง เมื่อคำนึงถึง พฤติการณ์และสภาพของการกระทำผิดแล้ว หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขการกันไว้เป็นพยาน”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการตั้งข้อสังเกตว่า ความที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๑๔๘ อาจเป็นการบัญญัติที่ ซ้ำซ้อนกับร่างมาตรา ๑๓๘ วรรคสอง ดังนั้น เห็นควรให้นำเรื่องการกันบุคคลไว้เป็นพยานไปรวมบัญญัติไว้ ในร่างมาตรา ๑๓๘ วรรคสอง

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง กล่าวว่า ควรให้เงินสินบนหรือสิทธิประโยชน์ แก่พยาน โดยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ตามอัตราเงินเดือนรวมไปถึงเงินเดือนที่เจ้าหน้าที่ของรัฐคนดังกล่าวได้รับ จะมีความเหมาะสมหรือไม่ และเป็นการป้องกันมิให้หน่วยงานต้นสังกัดตั้งข้อรังเกียจกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่เป็นพยานให้กับคณะกรรมการ ป.ป.ช.

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติรื้อการพิจารณาร่างมาตรา ๑๔๘

มาตรา ๑๔๙

“มาตรา ๑๔๙ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการจัดทำข้อมูลรายละเอียดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างโดยเฉพาะราคากลางและการคำนวณราคากลางไว้ในระบบข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าตรวจดูได้ และเปิดเผยราคากลางไว้ในประกาศจัดซื้อจัดจ้างรวมถึงแสดงแหล่งที่มาของราคากลาง และให้เปิดเผยรายชื่อบุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐด้วย ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในกรณีที่มีการทำสัญญาระหว่างหน่วยงานของรัฐกับบุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐ ให้บุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐนั้น มีหน้าที่แสดงบัญชีรายการรับจ่ายของโครงการที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐต่อกรมสรรพากรโดยใช้เกณฑ์คงค้าง นอกเหนือจากบัญชีปกติที่ยื่นประจำปี เพื่อให้มีการตรวจสอบเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินและการคำนวณภาษีเงินได้ในโครงการที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ในกรณีที่ปรากฏจากการตรวจสอบหรือการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า บุคคลหรือนิติบุคคลใดที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และกรณีที่มีความจำเป็นที่จะต้องตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินหรือการชำระภาษีเงินได้ของบุคคลหรือนิติบุคคลนั้น แล้วแต่กรณี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจประสานงานและสั่งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องรับเรื่องดังกล่าวไปดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ แล้วให้หน่วยงานของรัฐนั้นมีหน้าที่รายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบต่อไป

นอกจากกรณีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควร เพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เนื่องจากการใช้อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรในการกำหนดมาตรการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐรับไปปฏิบัติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้หน่วยงานของรัฐนั้นดำเนินการไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดมาตรการในเรื่องนั้นแล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบก็ได้”

ประเด็นการพิจารณา

นายอัคร จารุจินดา กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า ความที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๑๔๙ เป็นหลักการใหม่ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๑๔๙ เนื่องจากที่ผ่านมาคณะกรรมการกฤษฎีกาเคยตีความว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจดังกล่าว ดังนั้น จึงเป็นที่มาในการบัญญัติถึงอำนาจดังกล่าวไว้ในร่างมาตรา ๑๔๙ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการตีความ

ประธานกรรมการตั้งข้อสังเกตว่า ความที่บัญญัติให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในร่างมาตรา ๑๔๙ วรรคสอง เป็นการให้อำนาจแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มากเกินไป นอกจากนี้ ความที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๑๔๙ วรรคสี่ เป็นการบัญญัติในลักษณะที่เป็นการแทรกแซงการทำงานของหน่วยงานของรัฐมากเกินไป โดยไม่มีหลักประกันว่าถ้าใช้อำนาจกระทำการตามที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๑๔๙ แล้วจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อราชการ และในกรณีที่หน่วยงานของรัฐได้ปฏิบัติตามมาตรการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอ แล้วมีความเสียหายเกิดขึ้น ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบในความเสียหายดังกล่าว

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติรื้อการพิจารณาร่างมาตรา ๑๔๙

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ

ที่ประชุมมีมติให้นัดประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญครั้งต่อไปในวันพฤหัสบดี ที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

เมื่อประชุมเป็นเวลาพอสมควรแล้ว ประธานกรรมการได้กล่าวขอบคุณผู้เข้าร่วมประชุมและกล่าวปิดการประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๔๐ นาฬิกา

นางสาวอัจฉรา สอนสมุทร

วิทยากรชำนาญการพิเศษ

นายเผ่าพันธุ์ นวลสง

นิติกรชำนาญการ

ผู้จัดบันทึกการประชุม

นางสาวจินดารักษ์ แสงกาญจนวนิช

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง

สำนักกรรมธิการ ๒

ผู้ตรวจทาน

เอกพล ยุทธนากรชัย/พิมพ์